

Dame i gospodo,

Dozvolite mi da pre svega zahvalim gospođi Maji Gojković, Predsednici Narodne Skupštine, što je dozvolila da se vrata ove uzvišene institucije, otvore za prikazivanje ove izložbe.

Ovim činom, Narodna Skupština je otvorila i jednu stranicu istorije Srbije i u povečerje 11.novembra, dana kada je sklopljeno primirje, oživela sećanje na ove hrabre borce za slobodu i dostojanstvo.

Ovo je i prilika sa se oda počast gospodinu Stevanu Labudoviću, koji svojim objektivom ovekovečuje ljudske sudbine pa i onda kada to čini kao ovde,kroz slike nanizanih grobova u alžirskoj zemlji.

Podsećam da je Predsednik Abdelaziz Buteflika odlikovao Stevana Labudovića, koji je pratio alžirske borce tokom oslobodilačkog rata, najvišim alžirskim ordenom za zasluge.

Danas, kroz fotografija koje nam je izložio, on i dalje održava živim, sećanja na one koji su svoje živote položili za slobodu i dostojanstvo.

Želim ovde da kažem da mesto na kome se nalazi ovo grobljenje samo simbol alžirsko-srpskog prijateljstva, već mislim da to mesto ima i dublji, jači smisao zahvaljujući kojem i traje u vremenu.

Valja podsetiti da su srpski vojnici koji poživaju u Alžiru, ratovali rame uz rame sa svojom alžirskom braćom po oružju, jer su u redovima francuskih trupa koje su se iskrcale u Solun, bili i alžirski vojnici,budući da je u to vreme, Alžir bio sastavni deo Francuske ali i tuniški i marokanski vojnici, od kojih su mnogi palii na tom frontu, i na drugim frontovima u Prvom svetskom ratu.

Time želim da kažem da su se Alžirci i Srbi već sreli na istom frontu, da su zajedno pali za ista načela i da danas poživaju u istoj zemlji koja ih je prigrlila kao sopstvenu decu.

Neka poživaju u miru. Hvala na pažnji.